

ת"פ (באר שבע) 11956-04-20 - מדינת ישראל נ' יורי מרצ'נקו

ת"פ (באר-שבע) 11956-04-20 - מדינת ישראל נ' יורי מרצ'נקו -שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 11956-04-20
ת"פ (באר-שבע) 19876-09-20
ת"פ (באר-שבע) 23325-06-21
מדינת ישראל

נ ג ד

יורי מרצ'נקו -

ע"י ב"כ עו"ד קובי בן שעה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[09.12.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

"בצלמו בצלם דמות תבניתו - אדם. אם חוליו קצף, כעס ואובדן שליטה, המלים בשצף, ב"קריאת הגבר " או אז
תאבד התבנית והצלם, ולא תרחק שפיכות הדם. "

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו ב-3 כתבי אישום, מתוקנים, נפרדים במסגרת הסדר הטיעון
כדלקמן:

בת"פ 11956-04-20 :

2. הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לבית מגורים, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, המתוקן, בתאריך 15.11.19 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה אך בין
השעות 16:30-17:40, התפרץ הנאשם לביתה של, פרלה ברקאי (להלן: "המתלוננת 1") בכתובת שושן צחור בעיר
דימונה (להלן: "הבית") בכך שנכנס לבית מבעד לחלון המטבח, בכוונה לבצע גניבה. הכול כאמור בכתב האישום.
בת"פ 19876-09-20

4. הנאשם הורשע בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 ותקיפה סתם, לפי סעיף 379
לחוק העונשין התשל"ז-1977.

5. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 22.6.20, סמוך לשעה 17:30, ברחוב נקרות 33 בספיר, הגיעה הנאשם לחצר הבית כדי לדרוש את תשלום שכר עבודתו בסך של 3,500 ₪, נכנס לחצר של נאצר שתאת להלן: "המתלונן 2"), נעמד סמוך לדלת הכניסה לבית, חסם את דרכו של המתלונן 2, ותקף אותו שלא כדין, וללא הסכמתו, בכך שדחף אותו ואמר לו "תהיה גבר ותגיב" המתלונן 2 בתגובה, ביקש מהנאשם לצאת מחצר הבית, אך הנאשם סירב ואיים עליו שנית בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו " גם אחד יוצא לבית חולים השני לבית הסוהר" זאת בכוונה להפחידו או להקניטו.
6. סמוך אחר כך, משאמר המתלונן לנאשם כי אינו יכול לשלם לו את מלוא השכר המגיע לו, וכי יקבל בינתיים סך של 2,000 ₪, משך הנאשם את צרור המפתחות של המתלונן ולקח מתוכו את הצ'יפ של דלקן הרכב, ואמר למתלונן, שלא יקבל אותו, עד שיקבל את הכסף שמגיע לו, ועזב את המקום. הכול כאמור בכתב האישום.
בת"פ 21-06-23325
7. הנאשם הורשע, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
8. על פי המתואר, בעובדות כתב האישום, המתוקן, בתאריך 7.8.18, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, במסעדת "פיצה עגול" בדימונה, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם, לבין א"ו (להלן: "המתלונן 3"), תקף הנאשם, שלא כדין, את המתלונן בכך שחבט בו מספר מכות אגרופ בפניו והפילו ארצה.
9. בעוד המתלונן שוכב על הרצפה, נשך הנאשם, את המתלונן בראשו, וכן הכה אותו באמצעות ידיו, בכל חלקי גופו.
10. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלונן חבלה של ממש, בדמות שבר באיזרוויקאלי עם המשכיות לצוואר הפמור ירך שמאל, תזוזה קלה, בגינה נזקק המתלונן לניתוח חירום תחת הרדמה כללית ואושפז, בבית החולים, סורוקה במשך 6 ימים.
- תמצית תסקירי שירות המבחן:
11. בתסקיר מיום 30.1.24, סקר שירות המבחן אורחות חיי הנאשם. הנאשם בן 37 גרוש ואב לילד בן 12, לא גויס לצבא, בשל מעורבותו השולית וקיומם של תיקים פלילים. טרם מעצרו, התגורר הנאשם יחד עם בת זוגו, בקיבוץ לוטן, הנמצא בערבה, ועבד בעבודות מזדמנות.
12. שירות המבחן ציין כי לא עלה בידיהם להיפגש עם הנאשם ולבחון את התייחסותו לביצוע העבירות, והתסקיר מבוסס על היכרות עם הנאשם, במסגרת אבחונים קודמים שערכו בעניינו, הנאשם שולב לאורך השנים, בקבוצות טיפוליות, בתחום האלימות וההתמכרויות.
13. שירות המבחן המליץ בשלב ראשון, על שילובו של הנאשם, בקהילה טיפולית "הדרך", ודחיה של ההליך לפרק זמן נוסף אשר במהלכו, יפגשו עם הנאשם, לבחון את התייחסותו לביצוע העבירות נשוא ההליך המשפטי הנוכחי.
14. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 28.3.24 עולה כי, הנאשם שולב בקהילה טיפולית, ונמצא בשלבים ראשונים של הטיפול, שירות המבחן ציין כי לא עלה בידיהם לשוחח עם הנאשם, ולבחון התייחסותו לעבירות, מעיון בגיליון רישומו פלילי של הנאשם עולה כי, לנאשם חמש הרשעות קודמות, בגין עבירות סמים, ואלימות, בגין ריצה בין היתר, עונשי מאסר בפועל, ממושכים כאשר האחרון משנת 2021.

15. ביחס להערכת סיכון לעבריינות, שירות המבחן התרשם כי לנאשם קיימת בעיית התמכרות לחומרים משני מצב רוח ותודעה, אשר משפיעים על קבלת החלטותיו, אולם הנאשם מביע רצון לערוך שינוי בחייו.
16. שירות המבחן מעריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, וללא שילוב של הנאשם במסגרת טיפולית בתחום ההתמכרות, מוקדי הסיכון יישארו בעיניו.
17. לאור האמור. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בשלב זה, בעניינו של הנאשם, שנמצא בתחילת הטיפול והשיקום.
18. מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 7.7.24 עולה כי שירות המבחן, עמד בקשר רציף עם גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית, בה שולב הנאשם, אשר דיווחו כי הנאשם, היה מעורב בשני אירועי אלימות, בהם סיכן את שאר המטופלים בקהילה הטיפולית, והפר את כללי המקום, הנאשם קיבל אזהרות חוזרות על התנהגותו, הוא הפר אותן פעם נוספת, והוחלט לסיים את טיפולו במסגרת הקהילה.
19. מעיון בהחלטת בית משפט השלום באילת מיום 17.6.24 במ.ת. 18100-10-23 עולה כי הנאשם אינו נמצא בפיקוח הורי הנאשם, שמשמשים כערביו המגבים, ומיקומו לא ידוע אף למשטרה, בהתאם לכך הוצא צו הבאה שמהווה עבור הנאשם צו מעצר עד תום הליכים.
20. לאור האמור, נוכח העובדה כי לא ברור מקום הימצאו של הנאשם, וכי אינו משולב בטיפול תואם את צרכיו, שירות המבחן לא בה בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם וממליץ על הטלת ענישה מוחשית שתחדד לנאשם את חומרת מעשיו.
ראיות לעונש:
- המאשימה הגישה תדפיס רישום פלילי (ת/1). פרוטוקול גזר דין 2198-01-20 (ת/2). תצהיר נפגעי עבירה (ת/3).
תמצית טענות המאשימה :
21. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב ובעל פה.
22. ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם אשר צירף שני תיקים נוספים והורשע בשלושה כתבי אישום המונים עבירות של כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.
23. לטענת ב"כ המאשימה, הערכים המוגנים, בהם פגע הנאשם במעשיו, הינם זכות האדם להגנה על קניינו, שמירה על בטחון, גופו, פרטיותו ורכושו.
24. ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הולם נפרד לכל כתב אישום:
א. בת"פ 11956-04-20 מתחם עונש הולם כן שינוע בין 11 ל-23 חודשי מאסר.
ב. בת"פ 19876-09-20 מתחם עונש הולם בן כמה חודשים ועד 14 חודשי מאסר.
ג. בת"פ 23325-06-21 מתחם עונש הולם בן 10 ל-28 חודשי מאסר.
25. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, הוגשו מספר תסקירים בעניינו של הנאשם, מהם עולה כי הנאשם מוכר בדפוסיו האלימים ויש לו קושי לשלוט בכעסיו. הנאשם היה מעורב בשני אירועי אלימות במסגרת הקהילה אליו נשלח, הוא לא עמד בכללי המקום, וההמלצה הסופית היא הטלת ענישה מוחשית שתחדד את חומרת מעשיו.
26. לסיום עתרה המאשימה, למקם את הנאשם בשליש העליון של כל מתחם עונש ובמצטבר זה לזה, בנוסף להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי לנפגעי העבירה, התחייבות וקנס, כמו כן, להפעיל מאסר מותנה בן 4 חודשים מת"פ 2198-01-20 והפעלת ההתחייבות, מאותו תיק בסך 3,000 ₪.
תמצית טענות ההגנה :
27. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי, הנאשם הודה בשלושת כתב האישום כדי לסיים את עניינו, העבירה לפי סעיף 380 הינה משנת 2018 לפני מעל 7 שנים, העבירה השנייה מ-2019 לפני למעלה מ-5 שנים, והעבירה האחרונה הינה משנת 2020. עבר זמן ניכר מביצוע העבירות, ובתיקים אלו, לא היה עצור.
28. הנאשם נשלח למסגרת שירות לטיפול בקהילה, והם החליטו בצורה משותפת לסיים את שהותו במקום בו הוא נמצא. הוא לא היה צריך בתיקים האלה להשתלב בקהילה, זה היה הרצון שלו, בתיקים האלה הוא גם משוחרר ולא עצור.
29. לנאשם 2 ילדים, בן 7 חודשים ובן 13, הוא תומך בילדים ככל יכולתו, הוא אדם חרוץ בעבודה, ועושה הכל כדי לכלכל את ילדיו, העבירה האחרונה בגינה הוא הורשע היא לא מהשנים האחרונות, היא משנת 2021.
30. ב"כ הנאשם טען כי לעבירה לפי סעיף 380 המתחם מתחיל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשים, לעבירת איומים ותקיפה המתחם הינו ממאסר על תנאי ועד מספר חודשים בעבודות שירות.

31. הנאשם עצור עד תום הליכים בתיק אחר, ואמור להשתחרר עוד מספר חודשים ספורים, גם בזמן שהותו במסגרת שבה הוא נמצא, הוא שולב במסגרות חינוכיות לשביעות רצון שב"ס.
32. לסיום טען ב"כ הנאשם כי יש להטיל על הנאשם, מספר חודשים, או לחלופין במידה וישתחרר, עוד מספר חודשים אפשר לגזור עליו עבודות שירות.
- הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט:
"קודם כל אני רוצה להצטער על כל הנושא שקרה, אני לוקח אחריות, אני בתהליך של למצות ועושה את מיטב יכולתי להשתקם, אני רוצה את זה וצריך את זה, שבביל שבעזרת השם שיצליחו הדברים."
קביעת מתחם העונש ההולם:
33. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
34. הנאשם הורשע בביצוע ארבע עבירות שביצוען התרחש במועדים שונים, כלפי מתלוננים שונים, כפי שפורט בשלושה כתבי אישום, ולכן מתחם הענישה אינו אחד.
35. בבחינת הפגיעה בערכים המוגנים, בעבירות האיומים, התקיפה סתם, ותקיפה הגורמת לחבלה של ממש, אותן ביצע הנאשם, פוגעות, בערכים החברתיים המוגנים, והם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו, לאוטונומיה, לשלוות נפש, ותחושת ביטחון, כמצוטט בפסק דינה של כב' הש' וילנר ב-ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20) -:
- "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".
ראו גם בע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 27.10.2011):
"...יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות".
- a. בתי המשפט עמדו על החומרה של עבירת האיומים, גם כאשר מדובר בה בלבד, בשל המסוכנות הגלומה בה. הם התייחסו לאפשרות שהאיומים יתממשו בפועל, והדגישו את הפוטנציאל שלהם להיות מעשי בריונות לשמה.
לענין זה יפים דברי כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.9.89):
"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדו".
36. הערכים החברתיים הנפגעים בעבירות הכניסה לדירה שלא כדו, אינם מתמצים רק בהגנה על הרכוש, כפי שנקבע לא אחת. חומרתה הרבה של העבירה זו, מוציאה אותה מגדר עבירות רכוש "בלבד", שכן היא פוגעת בצורה קשה, בתחושת הביטחון של הציבור והפרט, ובפרטיותו של אדם. יש לזכור גם שהסכנה להתלקחות אלימה תמיד קיימת, במיוחד אם ימצא אדם בדירה הנפרצת גם בחצרו, או אם הוא יחזור לביתו בזמן שהפורץ נמצא שם.
37. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן של כל עבירה, מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים של הכניסה לדירת מגורים היא פגיעה משמעותית בשל התעוזה והסיכון לדיירי בית בכניסה דרך החלון של בית מגורים ואובדן הביטחון האישי אינו ליום ויש שנמשך לשנים. לענין מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת התקיפה סתם בדחיפה והאיומים מצויה יחסית ברף הנמוך יחסית הגם שיש מהאיומים הנחשבים לחמורים ביותר עד כדי שרק הם לבדם מגיעים כדי עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית. אולם, בעבירת של התקיפה הגורמת חבלה של ממש, גם הנסיבות וגם תוצאות התקיפה הינן חמורות ודרגת הפגיעה בערכים היא גבוהה ומשמעותית כאמור בנסיבותיה ותוצאתה.
מדיניות הענישה
38. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי באופי העבירה, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. כל מקרה לנסיבותיו. קיימת פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן:
בעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש
- a. ברע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.12.20), הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר ובפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 27 חודשים הכוללים הפעלת מאסר מותנה.

- b. ברע"פ 2114/13 עבד אל האדי נ' מדינת ישראל (20.3.2013), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה מתדלק בתחנת דלק, יחד עם אחרים, עת משך המתדלק מעורפו וכופף ראשו ארצה, בעוד האחרים מכים המתדלק בראשו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתדלק. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחה.
- c. בעפ"ג 4403-08-21 אלון נ' מדינת ישראל (13.10.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה את המתלונן בפניו במכות אגרופ וגרם לו לחבלות בדמות שבר בלסת ודימומים בפה אשר הצריכה ניתוח חירום. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 16 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, ופיצוי בסך ₪ 50,000 לטובת המתלונן. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי ציין, כי "אלמלא ההיבטים החיוביים הרבים אשר פורטו לעיל, היה מקום לענישה שאף מחמירה משמעותית מעבר לענישה שהוטלה". יצוין, כי העובדות דומות לנסיבות בתיק דנן, אך סעיף העבירה הינו חמור יותר ויש לכך נפקות בעת קביעת מתחם הענישה.
- d. בת"פ (ראשל"צ) 27555-03-19 מדינת ישראל נ' דנילוב (22.7.20), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שלאחר שהמתלונן ירק בפניו, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרופ והוסיף ובעט בו בעודו שרוע על הרצפה. למתלונן נגרמה חבלת ראש, שפשוף בפנים וחתך בשפתיים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. בעבירת האיומים והתקיפה סתם :
- e. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות ו"פתרון סכסוכים" בכוח הזרוע, ויפים הדברים שנאמרו במסגרת ע"פ 4330/12 אהמד דעאס נגד מדינת ישראל (5.11.12):
"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "לפתור סכסוכים" בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שיעשה על ידי פניה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים."
- f. בת"פ (רמלה) 47261-03-16 מדינת ישראל נ' אלירז פריאנטי (29.1.19) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. בכך שתקף עובדת בקרה של בית חולים, אשר הורתה לו לשלם בגין החניה. אותה עובדה עמדה בקדמת הרכב והסתובבה כשגבה לכיוון הרכב, כאשר הנאשם המשיך בנסיעה ופגע בפלג גופה התחתון. בהמשך, הנאשם יצא מהרכב ואיים עליה. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וקנס.

- g. בע"פ (ת"א) 7676-09 כשר נ' מדינת ישראל (6.1.10) על רקע של סכסוך שכנים תפס המערער המתלוננת בצווארה, בתנועת חניקה והצמיד אותה לקיר הבניין, איים עליה, הושתו עליו 6 חודשי מאסר מותנה, פיצוי ע"ס 7,500 ₪. הקנס הופחת בערעור מ-15,000 ₪ ל-5,000 ₪.
- h. בת"פ (רמ') 12618-12-16 מדינת ישראל נ' מזרחי (19.6.19), נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים על רקע תאונת דרכים שהתרחשה בין רכב הנאשם לרכב המתלוננים. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.
- i. בת"פ (רמ') 28150-05-11 מדינת ישראל נגד אלמגור (28/01/13), הורשע נאשם, בביצוע עבירות תקיפה סתם ואיומים כנגד אחיו ואחותו. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסרים מותנים ופיצוי.
- עבירת הכניסה לבית מגורים:
- j. הערכים המוגנים הם ערכים של שמירת הרכוש והקניין כאשר עבירות כנגד דירת מגורים הינן עבירות הניצבות במרום עבירות הרכוש שבסמכותו של בית משפט השלום.
- k. עמד על כך בית המשפט העליון במסגרת בש"פ 45/10 פאדי מסארווה נ' מדינת ישראל באשר לקלות הבלתי נסבלת של עבירות הרכוש והפגיעה ברכושו של הציבור, לצד פוטנציאל ההתלקחות בעבירות אלו.
- l. ברע"פ 7329/14 אדלר נ' מדינת ישראל (4.11.14) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, ששונו בערעור לבית המשפט המחוזי לעבירות של כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, הפעלת עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים כך ש-4 חודשים ירוצו בחופף ו-14 חודשים ירוצו במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, באופן שבו ירצה המבקש 30 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, זאת לצד מע"ת ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי שינה כאמור את העבירה לעבירת כניסה למקום מגורים אך דחה את הערעור על גזר הדין וקבע כי המתחם העונשי שנקבע על ידי בית המשפט השלום ראוי. בית המשפט העליון דחה את הערעור.
- m. מאז 2014 הפכו עבירות הרכוש והכניסה לדירות בתעוזה וכתופעה למכת מדינה ובאזור הדרום בפרט. המתחמים גם לבניין שאינו דירה הגיעו ל-11 חודשי מאסר עד 20 חודשים.

- ח. בעפ"ג (ב"ש) 39268-08-17 סידד נ' מדינת ישראל (22.11.17)- הנאשם הורשע בעבירות של כניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה. הנאשם נכנס אל תוך בית המגורים בחורה על מנת לגנוב מתוכו. בהמשך גנב הנאשם מתוך בית המגורים תכשיטים. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם דנן לנוע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. נגזר על הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות, תוך שהתייחס לתסקיר השלילי שהוגש בעניינו על ידי שירות המבחן, התקשותו להתמודד עם מצבו גם לאחר ההליך הטיפולי כפי שהתרשם שירות המבחן, התקשותו להירתם להליך הטיפולי, גילו הצעיר, נטילת האחריות מצדו, נסיבותיו האישיות והחיסכון בזמן שיפוטי, עונש של 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, קבע בית המשפט המחוזי כי אפשר שרצפת מתחם הענישה שנקבעה במקרה זה הינה מעט מחמירה בהתחשב בנסיבות העבירה והפחית בית המשפט המחוזי מתקופת המאסר לריצוי ל-8 חודשים לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ס. בעפ"ג (תל-אביב) 2811-04-20 עמוש נ' מדינת ישראל (14.5.20)- הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעבירה של כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה, ועבירה נוספת של גניבה. נסיבות המקרה הן שביליל 20.12.2018 מעט לפני חצות נכנס הנאשם [דרך הדלת] לדירת המתלוננת בבאר-שבע וגנב מהדירה שני מכשירי טלפון ניידים חכמים. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל ברכיב העיקרי של הענישה, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. בית המשפט קמא גזר על הנאשם, בן 52, גרוש ואב ל-3 ילדים, בעל עבר פלילי בן 12 הרשעות קודמות, שהודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי, תוך התייחסות להליך הטיפולי ונסיבות חייו הלא פשוטות, עונש של 13 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת המעצר לצד מע"ת, התחייבות בסך 5,000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 800 ₪. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.
- ק. בת"פ (ראשל"צ) 27000-10-18 מדינת ישראל נ' ימטה (18.8.19)- הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וכניסה למקום המשמש מגורי אדם או תפילה בכוונה לבצע גניבה או פשע. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מתחם שהינו קרוב מאוד למתחם העונשי לעבירת התפרצות לדירה. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 29, שהודה, חסך בזמן שיפוטי, תוך התייחסות לנסיבות חייו האישיות הקשות, מצבו הרפואי של בנו, עברו הפלילי המכביד בן 5 הרשעות קודמות, סירובו למסירת בדיקות שתן לשירות המבחן והעדר שיתוף הפעולה שלו בהליך השיקומי ועזיבתו את הטיפול של שירות המבחן, עונש של 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת, התחייבות ופיצוי בסך 1,000 ₪.
- q. בת"פ (ק"ש) 44588-10-15 תביעות צפת נ' פודרצ'ה (18.5.16)- הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות של כניסה למקום מגורים/תפילה בכוונה לבצע עבירה, עבירת ניסיון גניבה ועבירת גניבה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, בגין העבירות בשני האישומים הנו בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם שנטל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי, תוך התייחסות לנסיבות חייו הקשות ועברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בתחום הרלוונטי, עונש של שנת מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים, כאשר תשעה חודשים מתוכם במצטבר ושלושה בחופף למאסר זה, כך שסה"כ ירצה הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל, לצד מע"ת.
- r. בת"פ (ק"ש) 38016-08-15 מדינת ישראל נ' ביטון (1.3.16)- הנאשמים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות כניסה למגורים לבצע עבירה וקשירת קשר לפשע. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 7 חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על שני הנאשמים, תוך התייחסות לנסיבות חייהם, גילם (56 ו-61), מצבם הרפואי ועברם הפלילי המכביד (בן 35 ו-58 הרשעות קודמות), עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת והתחייבות בסך 5,000 ₪.
- נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

39. מדובר ב3 כתבי אישום נפרדים , רוב העבירות הינן על רקע אלימות, ואילו עבירה אחת הינה כניסה לבית מגורים, לבצע עבירה, אשר טומן בחובו פוטנציאל התלקחות לאלימות או עברות קשות אחרות שכן מדובר בדירת מגורים.
40. הגורם המאפיין את העבירות אותן ביצע הנאשם, הינן הדרך בא בוחר הנאשם להתנהל בחייו, להשיג את אשר יחפוץ, וזאת מבלי להתחשב באדם, בחברה או בחוק.
41. בעבירת הכניסה לדירה יש לזכור כי אין מדובר בסעיפים חמורים יותר של אירוע פריצה בצוותא חדא או בצירוף עבירות נלוות של קשירת קשר או גניבה הבאים לידי ביטוי בסעיף חמור יותר. נוסף לאמור, בפועל לא נגנב דבר כך שהנסיבות עדיין אינן מעמידות את הנכנס ברף הגבוה במקרה זה, ומנגד מציבות את העבירה בחומרתה בשל הסכנה הטמונה בה לעבירות חמורות פי כמה בכללן אלימות ואחרות בשל התלקחות או הימצאות בני משפחה ובכללם קטינים גם אם לא היו במקרה זה. חובת ההרתעה של היחיד בתעוזתו ושל הרבים קרבה בשנים האחרונות את המתחם העונשי לעבירות החמורות בתחום זה.
42. בעבירת האלימות הקשה, בה נגרמה חבלה של ממש, הנאשם גילה אכזריות והיותו מסוכן כאחד , עת חבט בפניו של המתלונן באגרופיו והפילו. גם לאחר שהיה כבר שכוב המשיך לתקוף אותו ואף נשך את ראשו, וכן הכה אותו באמצעות ידיו, בכל חלקי גופו.
43. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלונן חבלה של ממש, בניגון נזקק הנאשם לניתוח חירום תחת הרדמה כללית ואושפז, בבית החולים, סרוקה במשך 6 ימים.
44. הנאשם הוא מבצע העבירות . הוא מודע לאיסורים, בעבירת הכניסה לבית התעוזה מלמדת על האופי המסוכן של העבירה בנסיבותיה. בעבירת האיומים והתקיפה דחיפה הנאשם מתגרה ומזמן אלימות כמו גם האיום עברייני הכלא לפי איום זה אינו מרתיע את הנאשם. בעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש התוצאה קשה ונסיבותיה מגלות אכזריות וסיכון .
45. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40'ג') לרבות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות הינן כדלקמן:
- a. בת"פ 11956-04-20 - עבירת הכניסה לבית מגורים לביצוע גניבה - מתחם עונש הולם בנסיבות העבירה ינוע בין 11 ל-20 חודשי מאסר, ושאר רכיבי ענישה נלווים.
- b. בת"פ 19876-09-20 עבירת האיומים והתקיפה בנסיבות האירוע מתחם עונש הולם בן מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר ושאר רכיבי ענישה נלווים .
- c. בת"פ 23325-06-21 עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות האירוע מתחם עונש הולם בן 12 ל-28 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים.

46. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא, כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם, סולק מהקבוצה הטיפולית על רקע אירועים אלימים, כלפי מי משמשתתפים.
47. בהינתן כי קיימות מספר עבירות, שהרי בהצטרבותן יחד לא יכולה הענישה להתחיל אלא במאסר לתקופה שתבטא הפגיעה בערכים ותרתיע היחיד והרבים. אין הסתברות לעבודות שירות בתנאי מעצר עד תום ההליכים בשל תיק אחר, וכן לגופו של עניין בסוג העבירות מושא התיקים דנן בהצטרבן יחד. התוצאה אחת והיא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. התקופה תיבחן בתוך המתחמים בהתאם למכלול השיקולים ובכללן נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:
48. בגזירת העונש ההולם לנאשם, יובאו בחשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות לביצוע העבירה. נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים לעונש, עברו הפלילי של הנאשם, תסקירי שירות המבחן ודבריו לבית המשפט.
- i. עברו הפלילי של הנאשם כולל, חמש הרשעות קודמות, בגין עבירות סמים, ואלימות, בגין ריצה בין היתר, עונשי מאסר בפועל, ממושכים כאשר האחרון משנת 2021.
- ii. הנאשם בימים אלה עצור עד תום הלכים, בתיק אחר משאינו התיקים שבמבוא (ת"פ 18110-10-23) והוגש כנגדו כתב אישום בעבירת אלימות.
- iii. לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים מת"פ 2198-01-20 ואף התחייבות בת הפעלה.
- iv. נטילת האחריות של הנאשם למעשיו- הנאשם הודה בעבירה, קיבל על עצמו הדין, וחסך זמן שיפוטי יקר, יש לכך משמעות, משום שאינו דומה מי שהודה למי שמנהל הליך שלם ונמצא אשם, אך עדיין הודאה בעבירות חמורות במצטבר אינה יכולה להתעלם מהאינטרס הציבורי.
- v. חלוף הזמן - העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו בשנים 2018-2020 לפני למעלה מארבע שנים. בית המשפט העניק משקל לעובדה זו, כדי קביעה כי מיקומו של הנאשם בכל אחת מהעבירות יהיה בשליש הנמוך של המתחם אך אלו העונשים בכל אחד ואחד מהמתחם יהיו ברובם במצטבר.
- דין ברכיבי גזר הדין:

- vi. בית המשפט אינו רואה כסביר צירוף שלושת התיקים ששניים מהם מצדיקים מאסר בפועל לתקופה משמעותית בהמתנה לאפשרות כי ישוחרר בעתיד ולגזור עונשו לעבודות שירות כבקשת הסנגור. הנאשם עצור עד תום ההליכים בתיק אחר והממונה על עבודות השירות לא היה כצפוי מעניק חוות דעת לכשירות על סמך ספקולציה גם כן. התיקים ישנים והימשכות ההליכים היא פגיעה מערכתית במלאכת אכיפת החוק ועבודת בתי המשפט, זאת מלבד היבטים של הרתעת היחיד והרבים הנפגעים משך שנים בהם נאשמים מפגינים חירותם כחולשת האכיפה .
- vii. יש לזכור כי תסקיר המבחן אינו חיובי כלל ועיקר . הנאשם אינו משתף פעולה ואינו עומד בסטנדרטים של משמעת הנדרשת למערכות חוץ המבקשות ליתן בידו אפשרות להשתקם. הנאשם אינו בהליך טיפולי שיקומי .
- viii. אין כל הצדק על פי דין לסטייה ממתחמי הענישה. העונשים של כל שלושת התיקים מחויבים מצד הדין להיות בתוך המתחמים גם אם ברף הנמוך כאשר עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש מצויה במיקום הבינוני רק בשל חלוף הזמן הודאת הנאשם ודרגת התוצאה בכל אחד מהם, כאשר בעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש התוצאה קשה וחמורה מכדי הקלה שאינה מתיישבת עם האינטרס הציבורי .
- ix. העונש גם מצד העדר אפשרות או הסתברות לאי עמידה והעדר שיתוף פעולה או חוסר היתכנות לעבודות שירות במעצר עד תום ההליכים בתיק אחר , הוא עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בתיק דנן . השאלה הנשאלת עתה היא מהי התקופה הראויה בהצטבר שני עונשים כל אחד של מספר חודשי מאסר לא מבוטלים מאחורי סורג ובריח , ויצוין כי נוסף לאמור , קיים עונש מאסר על תנאי בר הפעלה של 4 חודשים בגין עבירת איומים מת"פ 2198-01-20.
- x. הכלל שנקבע בסעיף 56 לחוק העונשין הוא כי ביצוע עבירת התנאי מפעיל את המאסר המותנה, וככל שהפעלת התנאי היא במצטבר ואוטומטית , כך גדל כוחו המרתיע של המאסר המותנה. אולם חרף זאת ניתן שיקול-הדעת לבית-המשפט שלא להפעילו כולו במצטבר במכלול השיקולים אותם מפעיל בית המשפט בעשיית הצדק.
- xi. נתתי משקל לעובדת היותו של הנאשם בעל עבר פלילי שלא הרתיע אותו מלשוב לבצע העבירות, לרבות ביצוע העבירה חרף מאסר על תנאי בר הפעלה והקביעה של שירות המבחן כי הסיכוי להישנות העבירות קיים גם היום , לפיכך , בהעדר טיפול לרבות זה שהופסק והמלצתם לענישה מוחשית, התוצאה מחייבת הגנת הציבור, הרתעת הרבים ולא פחות מכך הרתעת היחיד.
- xii. המתחם בכל אחת מהעבירות מספיק רחב, כדי לאפשר עונש לתקופה שתבטא עונש הולם באיזון בין חלוף הזמן והשנים והודאת נאשם, לבין העבירות אופיין ותוצאתה הקשה של אחת מהן, עונש שיהא בו כדי לבטא הפגיעה החמורה בערכים המוגנים.
- xiii. בעבירות שיש בהם נזק לגוף או ממון או עבירות שתכליתן גניבה יש להטיל עונש שיש בו מימד כלכלי לבל תשתלם העבירה גם מן הפן הזה . במקרה דנן, הפגיעה בקורבן העבירה בחבלה של ממש מחייבת פיצוי משמעותי , ואין לפתור ההליך הפלילי בסכומים מינוריים בתיקים פליליים בעבירות רכוש ואלימות במקרה זה כאשר נגרמת נכות או אשפוז והצהרת קורבן העבירה במסמכיו מחייבים היגד כספי ברכיבי הענישה - פיצוי הולם לתוצאת הפגיעה בגופו של אחר , ובשונה מהקנס המופחת בשל המאסר, הפיצוי תכליתו האזרחית פלילית היא מתן מזור ראשוני לנזק הגופני או הנפשי שנגרם.

xiv. העדפתי את הפיצוי על פני הקנס בשל ריבוי העבירות וכן הפעלת ההתחייבות לרבות לקורבן העבירה דרך חלון מטבחה נכנס הנאשם בדירת המגורים, והנזק הלא ממוני והנפשי בעוגמת הנפש וחוסר הביטחון אישית בביתו של אדם מבצרו ראויים לפיצוי. המטרה הייתה לגנוב. גם אם לא נגנב דבר הפיצוי הכספי על נזקים לא ממוניים גם בפחות מכך יינתן וימעט כדאיות עבירות הרכוש גם אלו שלא תצלחנה.

xv. הנימוקים לחומרא הגדירו המתחמים והצורך בענישה שיש בה הרתעת היחיד והרבים וזאת גם בשל: עבירות הרכוש בכניסה לתוך בית פרטי במטרה לגנוב. התקיפה המינורית אך האיום המשמעותי. התקיפה הגורמת חבלה של ממש ותוצאתה באשפוז המתלונן נפגע העבירה שציין בתצהירו כי נקבעה לו נכות והוא צירף המסמכים המעידים על אשפוזו.

xvi. הנימוקים לקולא ועיקרם חלוף השנים בכל אחד מכתבי האישום, הודאת הנאשם בכל שלושת התיקים, הביאו למיקום העונש ברף הנמוך זאת גם בשל טיב העבירות בנסיבותיהן למעט אחת, אך עדיין בתוך המתחם העונשי ההולם. הפעלת המאסר על תנאי חציו בחופף וחציו במצטבר, בשל חלוף השנים בכל אחד מכתבי האישום עד הקרוב כ 5 שנים והרחוק בהם כ 7 שנים והודאת הנאשם בכולם באחת. כך גם העונש בכל מתחם ומתחם חלקו יהא חופף בשל הנסיבות לקולא ולא ימוצה הדין דווקנית חשבונאית במצטבר, מבלי לפגוע באינטרס הציבורי ובביטוי המתחייב בשל הפגיעה בערכים המוגנים.

סוף דבר:

49. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בכל שלושת התיקים שבמבוא בלבד בהתאם לרישומי שב"ס ופירוטם כדלקמן:

16 חודשים בגין 3 התיקים דנן.

הפעלת המאסר על תנאי מת"פ 2198-01-20 בן 4 חודשים חציו במצטבר וחציו בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע, או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים או עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי כספי לגב' פרלה ברקאי מתלוננת 1 בכתב האישום בת"פ 11956-04-20 בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.25 ובכל עשירי בחודש אחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי. המאשימה תמסור את פרטי המתלוננת למזכירות בתוך 15 יום.

ה. הפעלת התחייבות מתיק מת"פ 2198-01-20, בסך: 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתה. ההתחייבות תשולם ב- 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.25 ובכל יום העשירי בחודש אחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת ההתחייבות לפירעון מיידי, לרבות זכות המאשימה לבקש הפעלת הסנקציה לפי כל דין.

ו. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019 על התחייבות כספית שלא לעבור העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש או אלימות, ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא, ובסך של 5,000 ₪ ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

ז. פיצוי כספי למתלונן אשר וייצמן בת"פ 23325-06-21 קורבן עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 20 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.25 ובכל היום העשירי בחודש לאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. המאשימה תעביר לידי המזכירות פרטי המתלונן וזאת בתוך 30 יום.

הקנס (הפעלת ההתחייבות) והפיצוי ניתן לתשלום בחלוף 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון ******.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' כסלו תשפ"ה, 09 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.